

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ ΤΕΚΝΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΕΜ. ΣΤΑΗ

Ο ΣΤΑΗΣ

Από της 24ης Νοεμβρίου δεν κατα-
λέγετο μεταξύ των ζώντων ο ΣΤΑΗΣ.
Είναι παλιό βαρύ το πλήγμα, που έ-
ξε τον Κυθηραϊκό λαόν και πολύ άσθε-
νής ο κάλαμος της εφημερίδος αυτής δια-
νά τον έρμηνεύσει. Έξέλειπεν ή μεγαλυ-
τέρα Κυθηραϊκή φυσιογνωμία. Έξέλειπεν
ο ισχυρός προστάτης των Κυθηραϊκών
συμφερόντων, ο άξιος αντιπρόσωπος του
Κυθηραϊκού λαού, ο λαοφιλέστατος πο-
λιτευτής ο ΣΠΥΡΟΣ ο ΣΤΑΗΣ. Έ-
ξέλειπεν ΕΚΕΙΝΟΣ, του οποίου το
όνομα επί μίαν τεσσαρακονταετία κατε-
κάλυψε την νήσον γενόμενον Πανελλή-
νιον.

Η ΕΚΛΙΠΟΥΣΑ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ

ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΑΗΣ

Ο Σπύρος ο Στάης απέθανε. Κάτω
εις την έχοιαν της ελληνικής χερσονή-
σου υπήρχε μία μικρά νησίς, η δέν υπήρ-
χε. Κάτω ένεθυμοούντο οι Έλληνες ότι
έβλεπον όταν ήσαν παιδιά, εις τον χάρτην
ό οποίος εκρέματο εις τον ταίχον του
σχολείου. Κάτω ένεθυμοούντο ότι έβλε-
πον νοτίως του ακρωτηρίου Μαλέα.
Αδιαφορον όμως τοδτο. Η νησίς ύ-
πάρχε. Οι κάτοικοι της και οι όλίγοι
ναυτικοί που την ήξευραν, την ώνόμαζον
Τσιρίγιο. Είς τα χαρτιά εγράφετο Κόθη-
ρα. Εγνώριζον οι άλλοι Έλληνες ότι εις
τή Κόθηρα ελατρεύθη διά πρώτην φοράν
ή Αφροδίτη. Δεν εγνώριζον όμως, αν
υπήρχον τή Κόθηρα αυτά, η αν κατεπον-
τίσθησαν με την κατήργησιν της λατρείας
της Σεάς του κάλλους.

Η νηίς όμως άσφαλώς υπήρχε. Πο-
λοί γέροντες κάτοικοι της την ένθυμούν-
ται. Κάτω ένθυμοούντο οι γέροντες αυ-
τοί, ότι έξω ένα βίον εϊρηνικός, άγα-
θόν, ήσυχον. Εκκαλλίσον τον γην
και προσεπορίζον τοις ομογενέσι των
άρτων των. Κάποτε, όταν έπιε νε-
ρό το παρόρι τους άφησε και άποικια-
κά. Ήσαν εύχαριστημένοι. Μίαν μόνον
δυσκολίαν συνήντων. Όταν ξενιτευμένοι
ήρωσαν από πού ήσαν, ήσαν ήναγκα-
σμένοι όχι μόνον να άπαντήσουν εις την
έρωτησιν, αλλά και να κέρουν εις την έ-
ρωτώσα μάθημα γεωγραφίας και να τον
διδάξουν ότι τή Κόθηρα εύρίσκοντο πλη-
σύν και νοτίως του Μαλέα. Η δυσκολία
ήμως αυτή ήρθη την τελευταίαν τεσσαρα-
κονταετίαν. —Από πού είσθε;

—Από τή Κόθηρα.

—Α! μάλιστα από Τσιρίγιο, την πατρί-
δα του Στάη.

Ο Πανσυνάγος λέγει ότι επί της εποχής
του δεν έσώζοντο ούδέ τα έρείπια της
Σικελικής πόλεως Νάξου. Εσώζετο όμως
το όνομα της χάρης εις τον πολιτήν της
Τίσσανδρον τον Κλεοκρίτου, ο οποίος
ένίκησε πυγμήν εις τή Ολυμπία. Όπως
χάρης εις τον Τίσσανδρον έώθη το όνομα
της εξαφανισθείσης Νάξου, τοις ομογε-
νέσις εις τον Στάην εγνώθη το όνο-
μα της ύπαρχούσης νήσου. Διότι ο Στά-
ης έγινε Πανελλήνιος. Πήρξεν εύδης ά-
μέσως από της πρώτης του εκλογής μία
των επεξηγηματικών μορφών του έλλη-
νικού κοινοβουλίου. Ο Στάης ανήλθεν
επανειλημμένως εις το ύπουργικόν αξίω-
μα, όχι διότι αϊ άνάγκαι του κόμματος
το επέβαλλον, έφ' όσον ο Στάης είχε την
περιωρισμένην δύναμιν, την οποίαν δύ-
ναται να διαθέσθ, μία μικρά νήσον, αλλά
διότι επέβαλλον οι άνάγκαι του κράτους
να αναλαμβάνη, όσκις ήτο δυνατόν, ο
ισχυρός και δραστήριος και πνευματώδης
άνηρ την διεύθυνσιν μέρους των κρατικών

ΕΚΕΙΝΟΣ, ο οποίος δια την άγίαν,
την οποίαν ένέπνεε είχε συνθεσθ ψυχικός
τόσων μετά των Κυθηριών, ώστε ο πόνος
του Κυθηραϊκού λαού να υπεργαίγη την
εκπαιδευτικήν ικανότητά του κάλαμου μας.
Ας βάνωμεν με άνθη τον τάφον του και
ας σταθών αυτό άρκετή δια να εκφράσων
ένα πόνον, ο οποίος με λόγους είναι άνέ-
φραστος.

Τά δάκρυα, που έχυσεν ο Κυθηραϊκός
λαός, εγγυώνται, ότι ή μνήμη του θα πα-
ρ μένη αγίως και τοδτο θα είναι μία
παρηγορία δια την άπώλειαν της μορφής,
η οποία έφερε το όνομα ΣΠΥΡΟΣ
ΣΤΑΗΣ.

Και διεγυόνται οι γέροντες ότι δια να
κατέλθουν εις το Καψάλι, άφνον έκυστούς
εις την ενεργείαν της βαρύτητας και κυλι-
όμενοι δια μέσου πετρών κ' ή χωμάτων
και θύμων έφθον εις την παραλίαν.
Τοδτο όμως δεν ήτο δυσκολία διότι εί-
χον συνειθίσει, διότι δεν έφαντάζοντο ότι
θα ήτο δυνατόν να υπέρχει και άλλος άνε-
τώτερος τρόπος μεταβάσεως. Τό έμαθον
από τον Στάην, ο οποίος έκαίμε τοδς
καίνο υδροσους. Δρόμος άπ'ό
το Καψάλι εως την Αγίαν Πελαγίαν.

Και διεγυόνται οι γέροντες ότι έμαθί-
τσον εις σκαλούς, τοδτο όμως δεν
ήτο δυσκολία, διότι έμαθίτσον, όταν
ήσαν παιδία και ένόμιζον ότι έτσι
πρέπει να είναι τα σχολεία. Ο Στάης ά-
νήγειρε σχολεία με διπέδη ξύλινά
τάβλια με στέγες.

Και διεγυόνται οι γέροντες ότι ούδέ-
ποτε πρό του 1892 κανείς Κυθηριός έ-
φιλοδοξήσε. Δεν απέβλεπε κανείς εις ά-
νωματά, εις δημοσίαν δράσιν, εις διακρι-
σιν εις τάς επιστήμας η εις τάς τέχνας.
Διότι ένόμιζον ότι δεν είναι δυνατόν
Τσιριγιώτης άνθρωπος να ανέλθ εις ύψη-
λότερα επίπεδα. Μετά την εμφάνισιν του
Στάη οι Κυθηριοί προσεπάθησαν να γί-
νουν επιστήμονες διακεκριμένοι συγγρα-
φείς αξιόλογοι καθηγηταί του πανεπιστη-
μίου. Μετά την εμφάνισιν του Στάη ένα-
φανίσθησαν Κυθηριοί διψώντες δημοσίαν
δράσιν, οι οποίοι ένήργησαν και κατε-
σκευάσθησαν όδοι συμπληρωματικά του
όδικού δικτύου, το οποίο ένέκινε ήρχι-
σε, μεγαλοπρεπή, διδακτήρια, έπιδηγι-
κά νοεί.

Ας κλάσωμεν οι Κυθηριοί την εκλι-
πούσαν μορφήν. Όφείλομεν να κλάσω-
μεν. Εκείνοι, οι οποίοι θυσιάζουν την
ζωήν των υπέρ των κοινών, ύπολογίζουν
εις όλίγα δάκρυα, τα οποία θα ρέουσιν
επί του τάφου των. Είναι τοδτο μία σιω-
πηρά ύπόμνησις. Όφείλομεν να κλάσω-
μεν. Έχουμεν συμφέρον να κλάσωμεν.
Τά δάκρυά μας θα χρησιμεύουν δια να
βρέξουν τον δρόμον των οποίον έκείνοι
μάς ήνοιξε, προς διεκδικήσιν της περαι-
τέρω πορείας μας. Όφείλομεν να κλαύ-
σωμεν. Δεν δύναμεθα να μη κλάσωμεν,
διότι έστέρηθημεν της μορφής έκείνου, ο
οποίος επί μίαν τεσσαρακονταετίαν είχε
κατακυρεύμενος τής ψυχής μας και είναι
εξαιρετικός όδοντογάρ ή απόστασις από την
ψυχήν σπουδαιότατος άποτελεσματικού
μέρους της.

ΕΥΑΓ. Ε. ΠΑΥΛΙΝΗΣ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΕΜ. ΣΤΑΗ

Ο Σπ. Στάης γεννήθη εις τή Κόθηρα τō 1858.
Ηκολούθησεν εκεί τα μαθήματα του Δημοτικού και
του έλληνικού σχολείου. Χάριν δέ των γυμνασιακών
του σπουδών ή οικογένεια τō 1874 μετέβησεν εις τας
Αθήνας, όπου κατέκησεν εις ιδιόκτητον οικίαν και
μένειν επί της οδού Σωλωναί και άκριβώς έπισθεν
του πολιτικού νοσοκομείου. Η έν λόγω οικία πα-
ράμειν μέχρι σήμερα άμετάβλητος. Είς το Πανεπιστή-
μιον ενεγράφη εις την μαθηματικήν σχολήν. Υπη-
ρέτησε δέ ως καθηγητής των μαθηματικών εις τα γυ-
μνάσια Λαρίσης, Τριπόλεως, Ναυπλίου και τελευταίον
εις Αθήνας εις το Βαρβακείου γυμνάσιον. Τō 1891
παρητήθη της υπηρεσίας, δια να πολιτευθ και εις
τάς εκλογάς τō 1892 επέτυχε με καταπληκτικήν
πλειοψηφίαν. Έκτοτε εζεύλετο τακτικώς με μεγα-
λήν πάντοτε πλειοψηφίαν εκτός από τας εκλογάς
τō 1911, ότε έφημερίσθη ή εύρεία περιφέρεια. Έ-
κτοτε εζεύλετο μεταξύ των πρώτων εις την Αργολι-
δοκορινθίαν πλην των εκλογών τō 1923, ότε το λαί-
κον κόμμα άπέσχε, και των εκλογών με την αναλο-
γικήν τō 1926, ότε εζεύλεν με την τρίτην κατανο-
μήν. Τō 1928 καίτοι ή εκλογική περιφέρεια ήτο
στενή απέτυχε με όλίγας ψήφους. Κατά τας εκλογάς
όμως έκείνας εύρίσκετο εις Παρίσιους, όπου ύπόσθη
σοβαρώτατην ήγχείρισιν.

Κατά την ενεργήν του πολιτικού του σταδίου έτά-
χθη εις το κόμμα του Τρικοήπου και μετά τόν θάνα-
τον έκείνου ήκολούθησεν τόν Θεοτόκη. Μετά ταύτα
υπήρξεν εις έκ των πρωταγωνιστών δια την ίδρυσιν
του κόμματος των ένδοκονόμων του κατέστιν λαϊκού

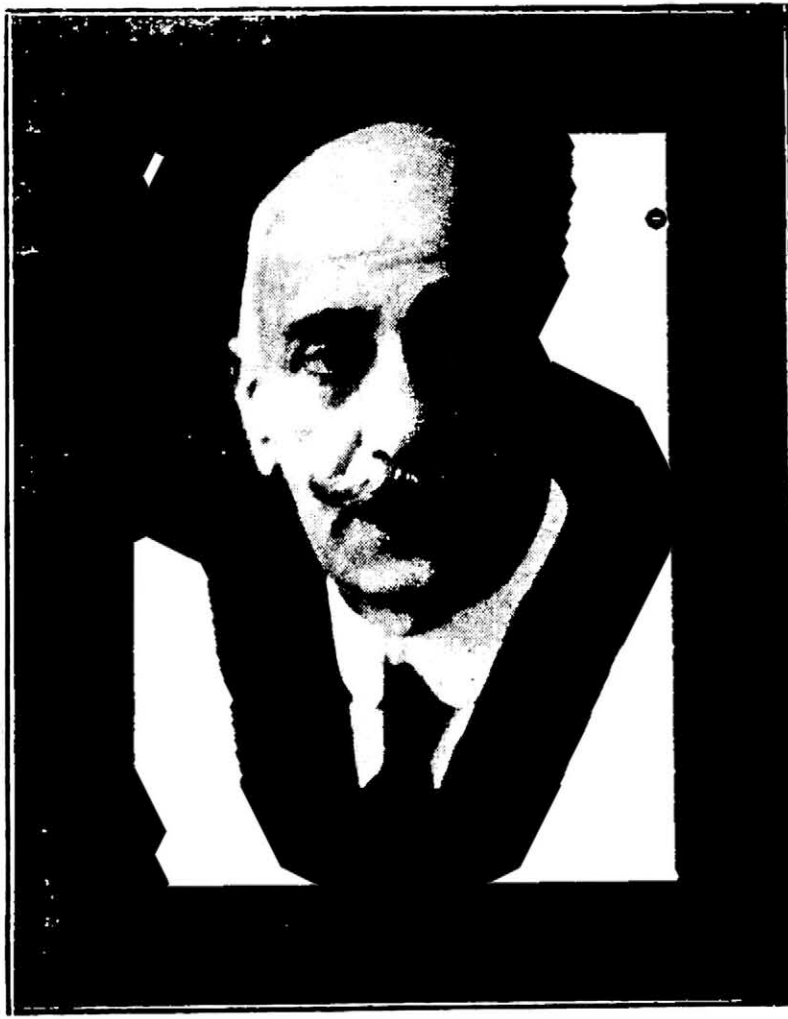
εις το πλεονόν του Γούναρη. Πιστός εις τας πολιτι-
κάς του πεποιθήσεις και άνεπιφύλακτος ήλθεν εις
σύγκρουσιν προς την επανάστασιν τō 1909 ύποχρεω-
θείς να καταλήπ επί άρκετόν το έλληνικόν έδαφος.
Επίσης ήναγκάσθη δια δευτέραν φοράν να εκπαι-
σθ και τήν επανάστασιν τō 1922.

Ο Στάης ανήλθεν επανειλημμένως και εις το
ύπουργικόν αξίωμα. Τō πρώτον ένέγνωτο ύπουργός
της Παιδείας τō 1900. Τō 1903 ένέγνωτο πάλιν ύπο-
ργός της Παιδείας, αλλά ήναγκάσθη να παραιτηθ
ένεκα του άτυχούς έπιστάδιου της μονομαχίας του
με τόν Χατζηπέτρου. Επίσης ένέγνωτο ύπουργός πάλ-
ιν της Παιδείας τō 1908 και παρέμεινε μέχρι τō
1909, όταν την άρχην την κατέλαβεν ο Ράλλης. Τō
1921 ένέγνωτο ύπουργός των Έσωτερικών της κυβερ-
νήσεως Γούναρη και τō 1922 γενικός διοικητής Μα-
κεδονίας.

Ενυμφεύθη κατά τō έτος 1901. Και είχε την Κα-
λην Τύχην να εύρη ούζον άνεκτήριτον, η οποία
επί μίαν τριακονταετίαν τόν παρηκολούθει και τόν
έσυντρέφευσε με παραδειγματικήν άγάπην και άφο-
σίαν εις όλας τας περιστάσεις της ζωής του, άλλως
εύτυχος και άλλως κρίσιμος.

Παροιμιώδης υπήρξεν ή ζωηρότης του Στάη κατά
την παιδικήν του ήλικίαν. Τόση ήτο αυτή ώστε απέ-
βη θρυλική και έχει πλείστον ένδιαφέρον. Μη δύνα-
μενοι κατά την περίστασιν αυτήν να άσχεληθώμεν
με τō ζήτημα ύποσχόμεθα να τō κάμωμεν εις άλλο
φύλλον.

Ο Σπύρος Στάης απέθανε εις ήλικίαν 73 έτών.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΕΜ. ΣΤΑΗΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΩΛΕΙΑ

Απέθανε και ο άνθρωπος, ο οποίος είχε τόσην περίσσειαν
ζωής, ώστε δι' όσον τον έγγινεσαν έδιδε την ιδέαν του Αθανάτου.
Διά τοδτο επάλεσε κατά τόν θάνατον μέχρι της τελευταίας του
πνοής με θάρρος και με καρτερικότητα, όπως και εις τούς άγώνας
της ζωής ήγωνίζετο με την δύναμιν και την θερμήν της ισχυράς
ιδιοσυγκρασίας του.

Και απέθανε σαν παλληκάρι ο Σπύρος ο Στάης.

Ο άνθρωπος της δεινής δράσεως, της άκαταβλήτου ενεργητικό-
τητας, ο δέξος, ο έπιθετικός, ο δραστήριος, ο σκληρός εις τούς άγώ-
νας της πολιτικής, άλλ' ο πρόξος, ο καλός, ο πανάγαθος. Είς την
αγαθότητα και τόν άλtruισμόν του όφείλεται ή εις πολιτικούς
του έχθρους και άγνώστους του, άλλ' Ικανούς ανθρώπους, παρα-
σχεθείσα πολλάς άποτελεσματική συνδρομή του. Είς αυτήν την
άπεραντον καλωσύνην του και την άνωτερότητα του όφείλεται ή
έντέλεις πλείστην κοινήν όφελείας έργων όχι μόνον εις τα τέμ-
ματα έκείνα της Ιδιαίτερας πατρίδος του, τα οποία τόν έλάτρευαν,
αλλά και εις έκείνα τα οποία μετά πείσματος τόν άντεπολιτεύοντο.
Διά τοδτο, ένώ δεν έδωμιούργησεν ούδένα πραγματικόν έχθρον,
ήτύχησε ν' άποκτήσθ άποσιωμένους φίλους και να τύχθ θριάμ-
βων κατά τούς έκλογικούς άγώνας του, όμοιους των οποίων έλά-
χιστοι πολιτείαί άπήλυσαν.

Ο πολιτικός ο λευκός, ο μελετηρώτατος, ο δραστηριώτατος, ο
σταθερός τόν χαρακτήρα και άκαμπτος εις τας ιδέας, ο τολμηρός
και δομικός εις τούς Κοινοβουλευτικούς άγώνας, ο άναμορφωτής,
ο έρξοσπάστης, ο σημειώσας και από ένα σταθμόν καθ' έκαστην του
άνοδον εις το 'Υπουργικόν αξίωμα και ιδία κατά τας επανειλημ-
μένας διευθύνσεις του 'Υπουργείου της Παιδείας, το όποιον δεν
θα είνε υπερβολή, εάν λεχθ διι τελούν έν νεκροφανεία έξωσγό-
ναι διαν άνελάμβανε.

Ο δώδης και έξυψώσας την γυμναστικήν και την φυσικήν
άγωνήν έν γένει, ο άναμορφώσας όλους τούς κλάδους της εκπαι-
δεύσεως, ο πλουτίσας την Ελλάδα με άξιόδοξα διδαστήρια και
κομμάσας την Ιδιαίτεραν πατρίδα του διά πλείστον έργων. ΟΝεώ-
τερος Μάρκελ εις έργα κοινής όφελείας δια τή Κόθηρα!

Η Πολιτεία δια τόν θάνατον του έστέρηθη πολιτευτού, τόν
όποιον δυσχερώς δ' άντικατάστησθ.

Τά Κόθηρα — τα άτυχή Κόθηρα —, τα οποία ο θάνατός του
άπωράνισε, δεν θα εύτυχήσουν ποτέ ν' αναπληρώσουν τόν Ισχυ-
ρόν προστάτην των, τόν προθύμον και με άφοσίαν εργαζόμενον
διά την θεράπειαν των άναγκών των, τόν άνθρωπον, όστις τα
έλάμπρυνε και τα έγνώρισεν εις τή πέριτα της ύψηλίου.

Αποδίδοντα έλάχιστον φόνον εύγνωμοσύνης, ήλιψαν να τόν
περικλείσουν νεκρόν εις τας από πολύ έλοφρόν χόμα άγκάλας
των, άλλ' αϊ συγκοινωνιακά συνθήκαί των, παρά την έπιθυμίαν
των οικειών των, δεν τόν έπέτρεψαν.

Είναι βέβαια όμως διι έν καιρώ θα διαφυλάξουν αλωνίως τα
προσφιμή όστά του.

ΠΑΝΑΓ. Γ. ΣΤΑΘΗΣ (Δικηγόρος)

ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΟΙΡΑΙΟΝ ΤΕΛΟΣ

Η ΠΡΩΤΗ ΑΣΘΕΝΕΙΑ

Ο θάνατος του Σπυριδωνος Σταη
όφείλεται εις νόσημα τι χρόνιον.
Η νόσος του — ύπερτροφία του
προστάτου — εζεδιγλήθη τō πρώτον
τō 1925. Συνεπεία της παθήσεως
αυτής μετέβη τō 1928 εις Παρίσι-
ους και εισήχθη πρός νοσηλείαν εις
την κλινικήν του Καθηγητού τō έ-
καί Πανεπιστημίου κ. Λεγκέ. Ολί-
γας ήμέρας βραδύτερον υπεβλήθη
παρά τόν ως άνω διακεκριμένον κα-
θηγητόν εις έγχείρισιν, εις ήν πα-
ρεστάθησαν ή κυρία του και ο άνε-
ψιός του Καθηγητής της Χειρουργι-
κής έν τō Έθν. Πανεπιστημίο 'Αθη-
νών κ. Έμ. Κοντολέων. Η έγχείρι-
σις έκείνη επέτυχε και ή άληγομένη
τοσ συμπολίτης άνεκοιμήθη έκ της
νόσου του.

ρου κρυολογήματος συνοδευόμενον
με πυρετόν και έπεςε κλινώρης.
Μετά νοσηλείαν όλίγων ήμερών τō
κρυολόγημα ύπεχώρησε και ο πυρε-
τός εζέλειπεν, ο δέ Σπυρ. Στάης ή-
γέρθη της κλίνης.

Η καλλιτέρευσις όμως αυτή ήτο
στιγμιαία. Την επομένην άκριβώς
της ανεγέρσεώς του έκ της κλίνης
προσεβλήθη έκ νέου υπό πυρετού,
οί δέ θερμόντες καθήγγηται διέγνω-
σαν γριπώδη βρογχοπνευμονίαν.

Τας πρώτας ήμέρας της νέας του
ασθενείας τόν άσθενή περιέβαλιν
ο άνεψιός του κ. Έμμ. Κοντολέων,
μετ' όλίγων δέ προσεβλήθησαν ως
θεράποντες και οι καθηγηταί κ.κ.
Γεωργόπουλος Διευθυντής τō 'Ευ-
αγγελισμού, Σαρόρατος και Μπέν-
σις.

Η νέα νόσος άρξαμένη την 17ην
Νοεμβρίου έδεικνε κανονικώς μέχρι
της 12ης τō ίδιού, ότε εζεδιγλήθη-
σαν σημεία ύποχωρήσεως. Ατυχώς,
την ύποχώρησιν της μιας νόσου, διε-
δέχθησαν συμπτώματα επανεμφάνι-
σεως της παλαιάς άδυναμίας τόν
νεφρών, ήτις εζεδιγλήθη ως ούρία
του αίματος κλπ.

Η εμφάνισις των συμπτωμάτων
αυτών, άπήλπισε τούς Ιατρούς, καθ'
όσον ή έξάντλησις τō άσθενούς ήτο
πλέον άρκετά μεγάλη, και ή κατα-
πόλεμσις του κακού καθίστατο ά-
δύνατος. Έν τοσούτω οι νοσηλεύον-
τες αυτόν επιστήμονες κατέβαλον
πάσαν προσπάθειαν όπως άνανουρί-
σουν τόν πάσχοντα, πλην τόν κακόν
άντι να ύποχωρήσθ γρήγορα.

Την 16ην Νοεμβρίου ή καταστα-
σις επεδεινώθη και τō τέλος έθεωρή-
θη άναπόφευκτον. Τοδτο έμάντισε
πλέον και ο ίδιος και γαλήνιος είπε
πρός την σύγγονόν του, τούς άνεψιούς
του και τούς Ιατρούς:

—Μή κοπιάετε άδίκως. Τό τέ-
λος μου είναι έγγύς.

ΤΟ ΜΟΙΡΑΙΟΝ

Από της 21ης Νοεμβρίου ή κα-
τάστασις του επεδεινώθη τελείως,
ώστε άπώλεσε και την δύναμιν τō
όμικλιν, χωρίς να επανακτήσθ ταύ-
την μέχρι τō θανάτου του, μολονό-
τι, ως βεβαίον ο άνεψιός του δικη-
γός κ. Ιωάν. Κοντολέων, όστις
από της πρώτης ήμέρας της άσθε-
νείας του παρέμεινε άγρόπνως πα-
ρά τō πλευρόν του, επανειλημμένως
προσεπάθησε να τόν πη κάτι: Τō
μοίραϊον τέλος επήλθε την 24ην λή-
ξαντος την 11 1/2 νυκτερινήν άκρι-
βώς.

Η ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟΣ ΕΙΔΗΣΙΣ

Όταν οι Κυθηριοί των Αθηνών
και τō Πειραιώς έπληροφόρηθησαν
από τας άθηναϊκάς εφημερίδας της
Τετάρτης 25ης Νοεμβρίου τόν θάνα-
τον τōν έκτελού τοσ συμπόλιτον μας,
έμειναν έμβρόντητοι. Κανείς, μα ά-
πολύτως κανείς, δεν έφαντάζετο τό-
σον πρόωρον τō τέλος τōν μεγάλο
συμπαιριώτου.

Η όδών των, ο ψυχικός σπαρ-
γμός των ήτο άπερίγραπτος.

Ανεξαρτήτως πολιτικών φρονη-
μάτων, άνεξαρτήτως κοινωνικής
θέσεως και τάξεως, οι Κυθηριοί ο-
λοι έθρήνησαν πολύ, συνεκλήθησαν
βαθύτατα δια την άπώλειαν τōν Σπ.
Στάη.

Η πρώτη λέξις, ο πρώτος χαιρε-
τισμός, που άντήλλασαν οι συμπολι-
ται, τō πρωί της παρελθούσης Τε-
τάρτης, ήτο αύτός.

—Ζωή σε σάς. Αιώνια ή μνήμη του.
Και μετά τας έρωταποκρίσεις,
πώς επήλθε τόν αϊνίδια τō μοι-
ραϊον, πάντες άνευ ούδεμιάς διακρί-
σεως άπεφάνοντο:

—Πάει πιά τō Τσιρίγιο!

Κι' έκείνοι, που τόν παρέδωκαν
χάρην κομματακόν λόγον, άνεγνώρι-
σαν τώρα ότι: Εκείνος ήτο ο μόνος
άξις τόν τόπου του, ο άληθινός πα-
τέρας των συμπαιριωτών του.

Αναγνώρισις δικαία, αλλά τόσον
τώρα άσχετος, άπό αυτός πιά δεν
υπάρχει.

Γνήσιοι Ρωμιοί και οι Κυθηριοί,
απέδιδον τόν όρκον μετά θάνατον
εις τόν μεγάλον αυτόν άνδρα.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΟ ΠΕΝΘΟΣ

Τόν άείμνηστον συμπόλιτην δεν
έκλαυσαν όμως μόνον οι Κυθηριοί.
Τόν επένθησε τō Πανελλήνιον δλό-
κληρον, εις τόν όποιον ήτο γνωστόν
το πολύτιμον έργον του, εις όσας
όμηρεϊσας έκλήθη, να διευθύνη, ιδι-
αίτατα δέ ή φωτεινή, δράσις του ως

υπουργού της Παιδείας και των Εσωτερικών. Ιδιαίτερως όμως εθρήνησε την απώλειαν του ή Αθηνάϊου κοινωνία, εις την οποίαν ης ιδιαιτερώτα συμπαθή.

Η ΥΣΤΑΤΗ ΤΟΥ ΘΕΛΗΣΙΣ

Πρό του τέλους του δ' αιώματος συμπόλιτος μας, εξέφρασε την επιθυμίαν να ταφεί εις τὴν Κύθηρα.

Λόγος δημοσιεύει καὶ σοβαροὶ δὲν ἐπέτρεψαν εἰς τοὺς οἰκείους του να σεβασθῶν τὴν υστέρην αὐτὴν θέλησιν του.

Ὅπως ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις καὶ ψαλὴ ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον Καρύττιν τὴν 4ην μ.μ. τῆς Τετάρτης καὶ νὰ κηδεύῃ εἰς τὸ α' νεκροταφεῖον Ἀθηνῶν.

Πάντως ἡ οἰκονομία του εἶναι ἀποφασισμένη, βραδύτερον νὰ μεταφύγῃ, δὲ ὅσα του εἰς τὴν γενέτειραν γῆν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΑΠΑΝΗ

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἅμα ὡς ἐπιπροσώπων, τὸν θάνατον τοῦ Στάη, διεβίβασε διὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, τὰ συλλυπητήρια τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐξήτειρε διὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν συγκατάθεσιν τῆς οἰκονομίας του ὅπως ἡ κηδεία γίνῃ τιμῆς ἐνεκα δημοσίου δαπάνης.

Ἡ πρόταξις αὕτη, ἐγένετο εὐνομήτως δεκτὴ, ἐξεργασθῆναι δὲ δύνανται αἱ εὐχαριστίαι τῆς οἰκονομίας του πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Τὸ ὅριον τῆς Κυβερνήσεως δολιχόμενον διὰ τὴν κηδείαν ποσὸν ἡ δατέθη ὑπὲρ τοῦ Φιλοπόλεως Ταμεῖου Κυθήρων ἢ «Μορτιδιώτισσα», καθ' ὑπόδειξιν τῆς κυρίας Στάη. Τὴν φροντίδα τῶν ἀποφώνων τὴν κηδείαν ἀνέλαβεν εὐνομήτως, προσερχθεὶς ὁ συμπόλιτος κ. Νικόλαος Τριφυλλῆς, ὅστις εἶναι ἀξίως συγκατατάξας, διὰ τὴν ἀρίστην ἐκτέλεσιν τοῦ ὁδυνήτου τοῦ κατήκοντος.

Η ΕΚΦΟΡΑ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ

Ἀπὸ τῆς 3 1/2 μ.μ. ἡ ἐπὶ τῆς 6-δοῦ Ἱ. Σεπτεμβρίου 88 οἰκία τοῦ μεγάλου νεκροῦ ἦτο κατὰ μέρος κήρυγμα πύσης τάξεως. Τὰ αὐτοκίνητα φέροντα τοὺς φίλους καὶ θαυμαστά του καταβάνοντα εἰς ἄλλαν ἄλλε-πάλληλον σειρὰν εἰχον ἀποκλείσει πᾶσαν ἄλλην ἐκεῖ κίνησιν.

Οἱ καταβάνοντες ἐσπεύδον νὰ συλλυπηθῶν τοὺς οἰκείους τοῦ μεταστάντος καὶ νὰ τοὺς παρηγορήσων. Ἰδιαίτεραν ἔμφρον ἐντύπωσιν παρήγαγε ἡ συντροφία τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ μεταστάντος κ. Βαλερίου Στάη, ἀλλὰ καὶ τοῦ κ. Γερωνίμου, ὁ ὅποιος ἤλθεν ἐσπευμένως ἐκ Κυθήρων ἐκεῖνο τὸ πρωὶ μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ φθάσῃ πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀδελφοῦ του, πρᾶγμα ποὺ δὲν ἐπέτυχε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΝ

Τὴν 4ην παρὰ 15' ἀκολουθοῦντες πλῆθος κόσμου ἡ σορὸς τοῦ μεταστάντος ἐτέθη ἐπὶ τῆς νεκροφόρου καὶ διὰ τῶν ὁδῶν Πατριῶν καὶ Σταδίου μετεβέβη, εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον Καρύττιν ὅπου ἄλλα πλῆθος κόσμου, ἐν ὅς καὶ ἐπὶ αὐτῶν, ἀνέμενον. Εἰς τὰς 4 καὶ 20' ὁ ἐνὸς τοῦ ἱεροῦ ναοῦ χῶρος ἐπληρώθη ἀσφυκτικῶς.

Τὸ φέρετρον ἐποπονηθῆναι ἐπὶ θαυμασίῳ κενοταφίῳ κατὰ πόρτον ἀπὸ ἀνθῆ. Τὴν ὁδὸν διακοσμήσαν εἶχον ἀναλάβει ὁ οἶκος Φλεριανοῦ.

Τὸ Σάβ. Μητροπολίτου μας κ. Δωροθέου παρακληθῆντος καὶ μὴ δυνάμενος νὰ παρευθῇ εἰς τὴν κηδείαν ἐνεκα τοῦ θανάτου καὶ τῆς κηδείας κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν συγγενεῶς του, ἐξήχηθη παρὰ τοῦ Μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ὁπως παραστῇ οὗτος κατὰ τὴν κηδείαν. Ὁ Μακαριώτατος διεμήνυσεν εἰς τὴν οἰκονομίαν τοῦ μεταστάντος τὴν βαθεῖαν τὸν λῦσιν, ὅτι δὲν ᾔδυναντο νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τὸν ἦτο καὶ ἐπιθυμία αὐτοῦ, διότι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐκείνην ὥραν εἶχον ἐρῶντες ἐπίσημος Συνεδρίασις τῆς Ἀκαδημίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ παραστῇ, ὥστε καὶ τὸν Σάβ. Μητροπολίτην Χαλκίδος κ. Γρηγόριον, ὅστις ἐχορηγούσκειν ἀντ' αὐτοῦ.

Ο ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Πρὸ τοῦ δευτέρου τελευταίου ἀποκαρτεῖται διὰ συντόμου λόγου ἀπεχαιρέτισε τὸν νεκρὸν ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος κ. Τσαζιδάρι, ὅστις καταθέτων στέφανον εἶπε τὰ ἑξῆς: «Ἐκ μέρους τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀπευθύνω πρὸς τὸν πρὸ ἡμῶν νεκρὸν, τὸν Σπυρίδωνα Στάη, τὸν ὅστις κατακαρτεῖται. Ὁ Σπυρίδων Στάης διαρκῶς σφεδρὸν ἀπὸ τοῦ 1892 ἐκλεγόμενος βουλευτὴς εἶπε ἐκ Κυθήρων, ὅθεν κατήγετο, εἶπε ἐκ τοῦ νομοῦ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, τοῦ ὁποίου ταῦτα ἀπέβλεσαν βραδύτερον τμήμα, διήνυσεν τὸ πλεῖστον τοῦ βίου του καὶ τὸ κυριώτερον μέρος αὐτοῦ ἐν τῇ πολιτικῇ σταθῇ, εἰς τὸ ὅποιον εἶχεν ἀφιερώσει ἀπάσας αὐτοῦ τὰς δυνάμεις, διαρκῶς ἀγωνιζόμενος εἰς διὰ τοῦ λόγου εἶπε

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ

διὰ τῆς γραφίδος εἰς τὰ ἐνδιαφέροντα τὸν δημόσιον βίον τῆς χώρας ὑπὸ τὴν ἡμέραν.

Ἐπιλεκτον κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ σταδίου τοῦ μέλους τοῦ κόμματος τοῦ μεγάλου τῆς Ἑλλάδος ἀνδρὸς Χαριλάου Τριφυλλῆ, καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ τῶν κομμάτων τῶν αἰνιγμάτων πολιτικῶν ἀνδρῶν Γ. Θεοτόκη καὶ Δ. Γούναρη, διεκρίθη, ἀεὶ ποτε εἰς τοὺς πολιτικούς ἀγωνισμοὺς διὰ τὴν μαχητικότητά καὶ τὴν ἥμερην, μετὰ τῶν ὁποίων διεξήγε τοὺς τοὺς καὶ τὴν ἡμετέραν ἐν τῇ διακυβέρνησει τῶν ἰδεῶν του, ἀποτέλεσμα τῆς ἀπολύτου πίστεως του εἰς τὰς ἰδέας ὑπὲρ ὧν ἐμάχετο.

Ἐπιφανὴ καὶ διακεκριμένην φυσιογνωμίαν ἐν τῇ πολιτικῇ κῆρυξ, συνεπεία τῶν ἀγώνων του ἀποτέλεσας ὁ Σπ. Στάης ταχύτατα ἀνέβηκεν εἰς τὰ ὕψηλα τῆς πολιτικῆς ἀξιώσεως καὶ κατ' ἐπανάληψιν μετέβηκε τὸν ὑπὸ τὸν Γ. Θεοτόκην καὶ Δ. Γούναρη Κυβερνήσεων, κατὰ τὰς ὁποίας καὶ ἡ δράσις αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἰδιαίτερος ἀίσθησις καὶ τὰ ἔργα του ἐν πολλοῖς προήγαγον τοὺς κλάδους εἰς τὰ ὑπουργεῖα, τῶν ὁποίων τῇ ἀνεκτικῇ ἡ διαχειρίσει. Διὰ στενῆς συνδεμένης φιλίας μετὰ τοῦ ἀειμνήστου ἱδρυτοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ ἀποσπασθέντος εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦτο, ὑπέστη καὶ οὗτος ὅλας τὰς δυνάμεις τῶν ὑπερῶν ἡμερῶν τοῦ πρόσφατου παρελθόντος, ἀναγκασθεὶς καὶ τὴν Ἑλλάδα νὰ καταλίπῃ καὶ ἐν τῇ ἐξῆς ἐπ' ἀρχαῖον τὸ βίωσιν.

Ὁ θάνατος τοῦ Σπ. Στάη, σπείρει τὴν Πατρίδα τέκνον τῆς ἐπιφανοῦς καὶ τῇ Λαϊκῇ κόμῃ ἐνὸς τῶν ἐνθερμοτάτων καὶ τῶν μάλλον διακεκριμένων ἀγωνιστῶν του. Βαθύτατα συναίσθησεν τὸ Λαϊκὸν κόμμα τὴν μεγάλην ταύτην ἀπώλειαν ἐν τῇ προσώπῳ τοῦ Σπ. Στάη, καταθέτει εὐλαβῶς ἐπὶ τῆς σορῶ τοῦ στέφανου.

Ἐλαφρὸν τὸ χῶμα, τὸ ὅποιον θὰ σὲ καλύψῃ καὶ ἀγέρως ἡ μνήμη σου Σπυρίδων Στάη.

Ἡ σφύρα τοῦ νεκροῦ κυρία Μαρία Στάη, ὡχρὰ ἐξαιρετικῶς, φέρουσα βαρύτατα πένθημον φόρεμα ἐξερχομένη εἰς ἀλλοῦς, τὴν ἡκολούθησαν δὲ οἱ ἀδελφοί, οἱ ἀνεψιοὶ καὶ οἱ ἄλλοι συγγενεῖς τοῦ μεταστάντος, τοὺς ὁποίους ἐδῆγε νὰ ὑποδεσθῶν διὰ φέρουσι φίλοι ὥστε νὰ κρατῶν καπὼς νὰ δεχθῶν τὰ συλλυπητήρια τῶν παριστανόντων, μετὰ τῶν ὁποίων ἦσαν ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος κ. Π. Τσαζιδάρι, ὁ βουλευτὴς καὶ γεροῦς καὶ ἄλλοι πολιτεῖται τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, ὁ Ἱπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Λιθόρυθος καὶ ὁ Γενικὸς γραμματεὺς τῆς Δικαιοσύνης κ. Θυβιάτος, ὁ Διευθυντὸς κ. Μερκούρης, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Δημ. Ἐνώσεως κ. Παπακωνσταντῆ, ὁ πρῶτος Πρωθυπουργὸς κ. Τριανταφυλλίδης, οἱ πρῶτοι ὑπουργοὶ κ.κ. Βοζίκης, Πόπ, Αὐγουρέζης, Μερκούρης, Δεμερτζής, Ροδῆς, Ἀρξάντιος, Πετρίδης, οἱ Νάξωρος, κ.κ. Ρεβιδάκης, Κολιανδρῆς, Ροδῆς, Θεοφάνης, Τυπάλδος καὶ Παπαρηγόπουλος, οἱ Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου κ.κ. Φωτεινός, Λογοθέτης, Ἀνδρεάδης, Ἐξαρχόπουλος, Μέρμηγκας, Σακκάρης, Λοῦρος, Σκαλιδάκης, Νάξωρος, οἱ Στρατηγοὶ κ.κ. Δούμαρης, Μαργαρίτης, Μομφεράτος, Ὁ διοικητὴς τῆς Ἑλ. Τραπέζης κ. Δροσόπουλος, ὁ πρῶτος διοικητὴς τῆς κ. Μάξιμος, ὁ πρῶτος Διευθυντὸς τῆς Ἀθηνῶν κ. Πάτσης, οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐφημερίδων «Καθημερινή» καὶ «Πρωτὰς», οἱ οἰκονομισταὶ, Μαζιμῶν, Τυφλάντης, Κανελλοπούλου, οἱ κ.κ. Ἡ. καὶ Ν. Παπαδόπουλοι, Μπαλατσῆς, Σαγιάς, Στρίχας, Κριεζῆς, Σκουζέ, οἱ βουλευταὶ κ.κ. Μαρσέλος καὶ Τσιτοῦλος, οἱ κ.κ. Χαραμῆς, Καμπάνης, Βασιτάς, Φραγκοῦλης καὶ ἄλλοι ἀνώτεροι κρατικοὶ λειτουργοί.

Ἐπίσης παρευθῆναι τὸ Διδασκ. Γυμνασιεῖον μετὰ τὸν Διευθυντοῦ του κ. Καρβέλα καὶ τοῦ Καθηγητοῦ συμπόλιτου κ. Εὐαγ. Παυλῆν καὶ ὁ Ἑθνικὸς Πατριωτικὸς Σύνλογος.

ΑΛΛΟΙ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

Μετὰ τὸν κ. Τσαζιδάρι ὁ Πρόεδρος τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος» Πετραῖος κ. Λιονύσιος Πετρόχειλος εἶπε τὰ ἑξῆς: «Μεγάλη τῆς πατρίδος πόλις, ἐπὶ λεκτον τὸν Κυθῆρον τέκνον. Πλήρη δυνάμει, σφαιρῶν ἀληθῆ καὶ ἀνεκπαισθητοῦ ἀποτελεῖ ὁδὸς καὶ ἀδύνατος θάνατος ὁ Σπ. Στάης. Ἀποκρίσας πρὸς τὴν πατρίδα, εἰς τὴν ὁποίαν πολιτικῶς καὶ ἐξῆς ἀποφασίσει ὑπερῶν κατὰ τὸ μακρὸν καὶ περιλάμπον πολιτικὸν Σπ. Στάη, ἐκεῖνος δυνάμει ἀποκρίσας διὰ τὸν πολιτικὸν κόσμον, τοῦ ὁποίου ἐπὶ λεκτον ἀπέτελες μέλος.

Ἡ ὅλη Σπ. Στάης ἀποκρίσας ἐπὶ συμπολίτῃ Σπυρίδων Στάη, ἀπέτελες ὁδὸς καὶ ἀδύνατος θάνατος ὁ Σπ. Στάης. Ἀποκρίσας πρὸς τὴν πατρίδα, εἰς τὴν ὁποίαν πολιτικῶς καὶ ἐξῆς ἀποφασίσει ὑπερῶν κατὰ τὸ μακρὸν καὶ περιλάμπον πολιτικὸν Σπ. Στάη, ἐκεῖνος δυνάμει ἀποκρίσας διὰ τὸν πολιτικὸν κόσμον, τοῦ ὁποίου ἐπὶ λεκτον ἀπέτελες μέλος.

Ἡ ὅλη Σπ. Στάης ἀποκρίσας ἐπὶ συμπολίτῃ Σπυρίδων Στάη, ἀπέτελες ὁδὸς καὶ ἀδύνατος θάνατος ὁ Σπ. Στάης. Ἀποκρίσας πρὸς τὴν πατρίδα, εἰς τὴν ὁποίαν πολιτικῶς καὶ ἐξῆς ἀποφασίσει ὑπερῶν κατὰ τὸ μακρὸν καὶ περιλάμπον πολιτικὸν Σπ. Στάη, ἐκεῖνος δυνάμει ἀποκρίσας διὰ τὸν πολιτικὸν κόσμον, τοῦ ὁποίου ἐπὶ λεκτον ἀπέτελες μέλος.

Ἡ ὅλη Σπ. Στάης ἀποκρίσας ἐπὶ συμπολίτῃ Σπυρίδων Στάη, ἀπέτελες ὁδὸς καὶ ἀδύνατος θάνατος ὁ Σπ. Στάης. Ἀποκρίσας πρὸς τὴν πατρίδα, εἰς τὴν ὁποίαν πολιτικῶς καὶ ἐξῆς ἀποφασίσει ὑπερῶν κατὰ τὸ μακρὸν καὶ περιλάμπον πολιτικὸν Σπ. Στάη, ἐκεῖνος δυνάμει ἀποκρίσας διὰ τὸν πολιτικὸν κόσμον, τοῦ ὁποίου ἐπὶ λεκτον ἀπέτελες μέλος.

Ἡ ὅλη Σπ. Στάης ἀποκρίσας ἐπὶ συμπολίτῃ Σπυρίδων Στάη, ἀπέτελες ὁδὸς καὶ ἀδύνατος θάνατος ὁ Σπ. Στάης. Ἀποκρίσας πρὸς τὴν πατρίδα, εἰς τὴν ὁποίαν πολιτικῶς καὶ ἐξῆς ἀποφασίσει ὑπερῶν κατὰ τὸ μακρὸν καὶ περιλάμπον πολιτικὸν Σπ. Στάη, ἐκεῖνος δυνάμει ἀποκρίσας διὰ τὸν πολιτικὸν κόσμον, τοῦ ὁποίου ἐπὶ λεκτον ἀπέτελες μέλος.

Ἡ ὅλη Σπ. Στάης ἀποκρίσας ἐπὶ συμπολίτῃ Σπυρίδων Στάη, ἀπέτελες ὁδὸς καὶ ἀδύνατος θάνατος ὁ Σπ. Στάης. Ἀποκρίσας πρὸς τὴν πατρίδα, εἰς τὴν ὁποίαν πολιτικῶς καὶ ἐξῆς ἀποφασίσει ὑπερῶν κατὰ τὸ μακρὸν καὶ περιλάμπον πολιτικὸν Σπ. Στάη, ἐκεῖνος δυνάμει ἀποκρίσας διὰ τὸν πολιτικὸν κόσμον, τοῦ ὁποίου ἐπὶ λεκτον ἀπέτελες μέλος.

Ἡ ὅλη Σπ. Στάης ἀποκρίσας ἐπὶ συμπολίτῃ Σπυρίδων Στάη, ἀπέτελες ὁδὸς καὶ ἀδύνατος θάνατος ὁ Σπ. Στάης. Ἀποκρίσας πρὸς τὴν πατρίδα, εἰς τὴν ὁποίαν πολιτικῶς καὶ ἐξῆς ἀποφασίσει ὑπερῶν κατὰ τὸ μακρὸν καὶ περιλάμπον πολιτικὸν Σπ. Στάη, ἐκεῖνος δυνάμει ἀποκρίσας διὰ τὸν πολιτικὸν κόσμον, τοῦ ὁποίου ἐπὶ λεκτον ἀπέτελες μέλος.

Ἡ ὅλη Σπ. Στάης ἀποκρίσας ἐπὶ συμπολίτῃ Σπυρίδων Στάη, ἀπέτελες ὁδὸς καὶ ἀδύνατος θάνατος ὁ Σπ. Στάης. Ἀποκρίσας πρὸς τὴν πατρίδα, εἰς τὴν ὁποίαν πολιτικῶς καὶ ἐξῆς ἀποφασίσει ὑπερῶν κατὰ τὸ μακρὸν καὶ περιλάμπον πολιτικὸν Σπ. Στάη, ἐκεῖνος δυνάμει ἀποκρίσας διὰ τὸν πολιτικὸν κόσμον, τοῦ ὁποίου ἐπὶ λεκτον ἀπέτελες μέλος.

Ἡ ὅλη Σπ. Στάης ἀποκρίσας ἐπὶ συμπολίτῃ Σπυρίδων Στάη, ἀπέτελες ὁδὸς καὶ ἀδύνατος θάνατος ὁ Σπ. Στάης. Ἀποκρίσας πρὸς τὴν πατρίδα, εἰς τὴν ὁποίαν πολιτικῶς καὶ ἐξῆς ἀποφασίσει ὑπερῶν κατὰ τὸ μακρὸν καὶ περιλάμπον πολιτικὸν Σπ. Στάη, ἐκεῖνος δυνάμει ἀποκρίσας διὰ τὸν πολιτικὸν κόσμον, τοῦ ὁποίου ἐπὶ λεκτον ἀπέτελες μέλος.

Ἡ ὅλη Σπ. Στάης ἀποκρίσας ἐπὶ συμπολίτῃ Σπυρίδων Στάη, ἀπέτελες ὁδὸς καὶ ἀδύνατος θάνατος ὁ Σπ. Στάης. Ἀποκρίσας πρὸς τὴν πατρίδα, εἰς τὴν ὁποίαν πολιτικῶς καὶ ἐξῆς ἀποφασίσει ὑπερῶν κατὰ τὸ μακρὸν καὶ περιλάμπον πολιτικὸν Σπ. Στάη, ἐκεῖνος δυνάμει ἀποκρίσας διὰ τὸν πολιτικὸν κόσμον, τοῦ ὁποίου ἐπὶ λεκτον ἀπέτελες μέλος.

Ἡ ὅλη Σπ. Στάης ἀποκρίσας ἐπὶ συμπολίτῃ Σπυρίδων Στάη, ἀπέτελες ὁδὸς καὶ ἀδύνατος θάνατος ὁ Σπ. Στάης. Ἀποκρίσας πρὸς τὴν πατρίδα, εἰς τὴν ὁποίαν πολιτικῶς καὶ ἐξῆς ἀποφασίσει ὑπερῶν κατὰ τὸ μακρὸν καὶ περιλάμπον πολιτικὸν Σπ. Στάη, ἐκεῖνος δυνάμει ἀποκρίσας διὰ τὸν πολιτικὸν κόσμον, τοῦ ὁποίου ἐπὶ λεκτον ἀπέτελες μέλος.

Ἡ ὅλη Σπ. Στάης ἀποκρίσας ἐπὶ συμπολίτῃ Σπυρίδων Στάη, ἀπέτελες ὁδὸς καὶ ἀδύνατος θάνατος ὁ Σπ. Στάης. Ἀποκρίσας πρὸς τὴν πατρίδα, εἰς τὴν ὁποίαν πολιτικῶς καὶ ἐξῆς ἀποφασίσει ὑπερῶν κατὰ τὸ μακρὸν καὶ περιλάμπον πολιτικὸν Σπ. Στάη, ἐκεῖνος δυνάμει ἀποκρίσας διὰ τὸν πολιτικὸν κόσμον, τοῦ ὁποίου ἐπὶ λεκτον ἀπέτελες μέλος.

Ἡ ὅλη Σπ. Στάης ἀποκρίσας ἐπὶ συμπολίτῃ Σπυρίδων Στάη, ἀπέτελες ὁδὸς καὶ ἀδύνατος θάνατος ὁ Σπ. Στάης. Ἀποκρίσας πρὸς τὴν πατρίδα, εἰς τὴν ὁποίαν πολιτικῶς καὶ ἐξῆς ἀποφασίσει ὑπερῶν κατὰ τὸ μακρὸν καὶ περιλάμπον πολιτικὸν Σπ. Στάη, ἐκεῖνος δυνάμει ἀποκρίσας διὰ τὸν πολιτικὸν κόσμον, τοῦ ὁποίου ἐπὶ λεκτον ἀπέτελες μέλος.

Ἡ ὅλη Σπ. Στάης ἀποκρίσας ἐπὶ συμπολίτῃ Σπυρίδων Στάη, ἀπέτελες ὁδὸς καὶ ἀδύνατος θάνατος ὁ Σπ. Στάης. Ἀποκρίσας πρὸς τὴν πατρίδα, εἰς τὴν ὁποίαν πολιτικῶς καὶ ἐξῆς ἀποφασίσει ὑπερῶν κατὰ τὸ μακρὸν καὶ περιλάμπον πολιτικὸν Σπ. Στάη, ἐκεῖνος δυνάμει ἀποκρίσας διὰ τὸν πολιτικὸν κόσμον, τοῦ ὁποίου ἐπὶ λεκτον ἀπέτελες μέλος.

Ἡ ὅλη Σπ. Στάης ἀποκρίσας ἐπὶ συμπολίτῃ Σπυρίδων Στάη, ἀπέτελες ὁδὸς καὶ ἀδύνατος θάνατος ὁ Σπ. Στάης. Ἀποκρίσας πρὸς τὴν πατρίδα, εἰς τὴν ὁποίαν πολιτικῶς καὶ ἐξῆς ἀποφασίσει ὑπερῶν κατὰ τὸ μακρὸν καὶ περιλάμπον πολιτικὸν Σπ. Στάη, ἐκεῖνος δυνάμει ἀποκρίσας διὰ τὸν πολιτικὸν κόσμον, τοῦ ὁποίου ἐπὶ λεκτον ἀπέτελες μέλος.

Ἡ ὅλη Σπ. Στάης ἀποκρίσας ἐπὶ συμπολίτῃ Σπυρίδων Στάη, ἀπέτελες ὁδὸς καὶ ἀδύνατος θάνατος ὁ Σπ. Στάης. Ἀποκρίσας πρὸς τὴν πατρίδα, εἰς τὴν ὁποίαν πολιτικῶς καὶ ἐξῆς ἀποφασίσει ὑπερῶν κατὰ τὸ μακρὸν καὶ περιλάμπον πολιτικὸν Σπ. Στάη, ἐκεῖνος δυνάμει ἀποκρίσας διὰ τὸν πολιτικὸν κόσμον, τοῦ ὁποίου ἐπὶ λεκτον ἀπέτελες μέλος.

Ἡ ὅλη Σπ. Στάης ἀποκρίσας ἐπὶ συμπολίτῃ Σπυρίδων Στάη, ἀπέτελες ὁδὸς καὶ ἀδύνατος θάνατος ὁ Σπ. Στάης. Ἀποκρίσας πρὸς τὴν πατρίδα, εἰς τὴν ὁποίαν πολιτικῶς καὶ ἐξῆς ἀποφασίσει ὑπερῶν κατὰ τὸ μακρὸν καὶ περιλάμπον πολιτικὸν Σπ. Στάη, ἐκεῖνος δυνάμει ἀποκρίσας διὰ τὸν πολιτικὸν κόσμον, τοῦ ὁποίου ἐπὶ λεκτον ἀπέτελες μέλος.

Ἡ ὅλη Σπ. Στάης ἀποκρίσας ἐπὶ συμπολίτῃ Σπυρίδων Στάη, ἀπέτελες ὁδὸς καὶ ἀδύνατος θάνατος ὁ Σπ. Στάης. Ἀποκρίσας πρὸς τὴν πατρίδα, εἰς τὴν ὁποίαν πολιτικῶς καὶ ἐξῆς ἀποφασίσει ὑπερῶν κατὰ τὸ μακρὸν καὶ περιλάμπον πολιτικὸν Σπ. Στάη, ἐκεῖνος δυνάμει ἀποκρίσας διὰ τὸν πολιτικὸν κόσμον, τοῦ ὁποίου ἐπὶ λεκτον ἀπέτελες μέλος.

Ἡ ὅλη Σπ. Στάης ἀποκρίσας ἐπὶ συμπολίτῃ Σπυρίδων Στάη, ἀπέτελες ὁδὸς καὶ ἀδύνατος θάνατος ὁ Σπ. Στάης. Ἀποκρίσας πρὸς τὴν πατρίδα, εἰς τὴν ὁποίαν πολιτικῶς καὶ ἐξῆς ἀποφασίσει ὑπερῶν κατὰ τὸ μακρὸν καὶ περιλάμπον πολιτικὸν Σπ. Στάη, ἐκεῖνος δυνάμει ἀποκρίσας διὰ τὸν πολιτικὸν κόσμον, τοῦ ὁποίου ἐπὶ λεκτον ἀπέτελες μέλος.

ροὺς τῶν στεφάνων εἰς τὸν Νεκρὸν τοῦ ἀειμνήστου Σπυρ. Στάη. Ὁ κ. Στάης λαβὼν τὰ τηλεγραφήματα ἐν τῇ Ναφ. ὅτε ἐβύλλαντο ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία καὶ μὴ ἔχον ὡς ἐκ τοῦτο χρόνον διὰ τὴν προμήθειαν καὶ καταθέσιν στεφάνων, προσεφώνησε διὰ τῶν κατωτέρω τὸν Νεκρὸν, δηλώσας ὅτι: ἀντὶ στεφάνων ἦλαι διαθέσει ἀνάλογα ποσὰ ὑπὲρ τοῦ ἐκ Κυθήρων Φιλοπόλεως Ταμεῖου «Ἡ Μορτιδιώτισσα» ἀνακουσάσας ἅμα τοῦτο εἰς τοὺς Προέδρους τῶν ἀνωτέρω Σωματείων. Ἡ γενόμενη προσφώνησις εἶχεν ὡς ἑξῆς: «Ἡ Κοινότης Κυθήρων, τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος πολίτης καὶ τὸ ἐκ Κυθήρων Σωματεῖον ὁ Κυθηραϊκὸς Σύνδεσμος, τοῦ ὁποίου διετέλεσε ἐπίτιμος Πρόεδρος, μοι ἀνέβηκεν τηλεγραφικῶς νὰ καταθέσω τιμῆς: ἐνεκα στεφάνων ἐπὶ τῆς σορῶ σου. Ἐκπαλῶν τὴν ἐντολήν ἡμεῶν διαθέσει: ὑπὲρ τοῦ ἐκ Κυθήρων Φιλοπόλεως Ταμεῖου «Ἡ Μορτιδιώτισσα» ἀνάλογα ποσὰ, ἐν τῇ πεπονηθείσῃ: ὅτι ἡ μεγάλη ψυχὴ σου θὰ εὐφρανθῇ καὶ διὰ τὰς ἐκδηλώσεις καὶ διὰ τὸν τρόπον τῆς διαθέσεως».

Ἡ Κοινότης Κυθήρων, τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος πολίτης καὶ τὸ ἐκ Κυθήρων Σωματεῖον ὁ Κυθηραϊκὸς Σύνδεσμος, τοῦ ὁποίου διετέλεσε ἐπίτιμος Πρόεδρος, μοι ἀνέβηκεν τηλεγραφικῶς νὰ καταθέσω τιμῆς: ἐνεκα στεφάνων ἐπὶ τῆς σορῶ σου. Ἐκπαλῶν τὴν ἐντολήν ἡμεῶν διαθέσει: ὑπὲρ τοῦ ἐκ Κυθήρων Φιλοπόλεως Ταμεῖου «Ἡ Μορτιδιώτισσα» ἀνάλογα ποσὰ, ἐν τῇ πεπονηθείσῃ: ὅτι ἡ μεγάλη ψυχὴ σου θὰ εὐφρανθῇ καὶ διὰ τὰς ἐκδηλώσεις καὶ διὰ τὸν τρόπον τῆς διαθέσεως».

ΔΕΥΤΕ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΑΣΠΑΜΟΝ...

Ἐξαιρετικῶς πένθημον, ὁδυνήτως ἡμετέρα ὑπῆρξεν ἡ σκηνή, ἥτις ἐξετέλεθη εἰς τὸν ναόν, ὅταν μετὰ τοὺς λόγους ἡκούσθη, τὸ «Δεῦτε τελευταίον ἀσπασμὸν...» ψαλλόμενον μὲν κατὰ τὸν ἥχον τοῦ Ἀγ. Γεωργίου.

Ἡ σφύρα τοῦ νεκροῦ κυρία Μαρία Στάη, ὡχρὰ ἐξαιρετικῶς, φέρουσα βαρύτατα πένθημον φόρεμα ἐξερχομένη εἰ

